

Sygn. akt IV U 729/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2014r. w S.

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu K. K. przysługuje prawo do emerytury od dnia (...)roku.

Sygn. akt: IV U 729/13

UZASADNIENIE

Decyzją z (...). znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił K. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył ubezpieczonemu żadnego okresu zatrudnienia.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Spółka z o.o. w M. był zatrudniony od (...)r. w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz na stanowisku operatora ciężkich maszyn budowlanych. Pracę na powyższych stanowiskach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto ubezpieczony w odwołaniu powołał się na wyrok Sądu Rejonowego w S. w sprawie o sygn. akt (...)(odwołanie k. 2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.6).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **K. K.** w dniu (...)r. ukończył (...)rok życia. W dniu (...) wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 27 lat, 7 miesięcy i 18 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat, 7 miesięcy i 1 dzień a okresy nieskładkowe 1 rok i 17 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z (...)r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z (...)r. – k.10 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od (...) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Spółka z o.o. w M. w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator dźwigu, kierowca (świadcstwo pracy k.12 akt organu rentowego za wnioskiem z (...)r.). Dnia (...)r. ubezpieczony wystąpił do w/w pracodawcy z podaniem o przyjęcie go do pracy w charakterze kierowcy zgodnie z jego kwalifikacjami zawodowymi. Ubezpieczony był już wówczas uprawniony do kierowania pojazdami kategorii A, B, C, E (odpis prawa jazdy k. 6 akt osobowych). Ubezpieczony składając podanie o zatrudnienie posiadał również uprawnienia do obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych tj. uprawnienia klasy III na żurawie samojezdne kołowe do 16 ton (k.10 akt osobowych). Dnia (...)r. K. K. został zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Sp. z o.o. (poprzednio w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w M.) na stanowisku kierowcy w dziale transportu (umowa o pracę k. 14 i 15 akt osobowych). Ubezpieczony był kierowcą samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony marki S. i Kamaz, którymi przewoził materiały budowlane na budowy. Pracę na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków: T. K. k. 18v-19, Z. P. k. 19). Następnie od (...)r. pracodawca na prośbę ubezpieczonego powierzył mu obowiązki operatora ciągnika. Z pozostałych angaży ubezpieczonego wynika, że chodziło faktycznie nie o traktor, a o stanowisko operatora sprzętu ciężkiego tj. operatora dźwigu P. (pismo kierownika bazy, sprzętu i transportu z (...)r., z którego wynika, że ubezpieczony pracuje jako operator dźwigu samojezdnego P. k.31, k. 33 -59 akt osobowych). Na budowie prowadzonej przez pracodawcę było dla ciągniki (traktory), ale zatrudnieni byli do ich obsługi inni pracownicy jako ich kierowcy (zeznania świadków: T. K. k. 18v-19, Z. P. k. 19). Ubezpieczony jak nie było pracy na dźwigu to pracował jako operator koparki, którymi robił wykopy pod nowy blok (zeznania w/w świadków i ubezpieczonego). Ubezpieczony pracę operatora sprzętu ciężkiego wykonywał na budowach prowadzonych przez pracodawcę i wykonywał ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, nie pozostaje w stosunku pracy (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v -2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. K. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy

wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem(...)r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych pracując od (...) w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) Spółka z o.o. w M. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator dźwigu, kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (tj. 19 lat, 8 miesięcy i 11 dni).

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie od (...)r. jako kierowca samochodów ciężarowych typu S. i K., a następnie od (...)r. do końca zatrudnienia jako operator dźwigu P. i koparki. Ubezpieczony pracę na wymienionych stanowiskach wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a zatem na datę 1 stycznia 1999r. ubezpieczony posiada okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze wynoszącym 19 lat, 8 miesięcy i 11 dni. W ocenie Sądu pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze operatora dźwigu P. i koparki w wymienionym powyżej zakładzie pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jak również w wykazie A, Dziale V poz. 3 pkt 1 i 4 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty - maszynista koparek i ładowarek jednonaczyniowych i wielonaczyniowych, maszynista żurawi samojezdnych kołowych i gąsienicowych. Również praca wykonywana przez ubezpieczonego na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony stanowi pracę w warunkach szczególnych wymienioną w Dziale VIII poz. 2 załącznika do w/w rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r.

Podkreślić jednak należy, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Ubezpieczony wykonywał w wymienionym w stanie faktycznym zakładzie pracy pracę kierowcy samochodów ciężarowych marki S. i K. oraz operatora koparki i dźwigu P.. Wykonywał tą pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: T. K., Z. P. i zeznania ubezpieczonego. Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac na wymienionych powyżej stanowiskach. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że K. K. przysługuje prawo do emerytury od (...)r. tj. od uzyskania przez ubezpieczonego (...)roku życia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.